

TALE

28. marts 2006

Arrangement: Samråd vedr. dialog og samarbejdsaktiviteter med arabiske/muslimske lande

Åbent eller lukket: Lukket

Dato og klokkeslæt: Onsdag d. 5. april, kl. 10.45-11.45

Sted: Kulturudvalget, vær. S-092

Taletid:

Forv. antal deltagere: Kulturudvalget

Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på: Samrådet gælder samrådsspørgsmål Ø og Å:

Spørgsmål Ø:

Vil ministeren redegøre for, hvordan ministeriet og institutioner under ministeriet er involveret i dialog eller samarbejdsaktiviteter med arabiske/muslimske lande og gerne fremlægge en liste over disse? Der henvises til KUU alm. del – bilag 94.

Spørgsmål Å:

Vil ministeren fremlægge et oplæg til drøftelse med folketingets partier om, hvordan man på ministerens ressortområde kan forstærke dialog- og samarbejdsaktiviteter med arabiske/muslimske lande, der er berørt af konflikten om Muhammed-tegningerne? Der henvises til KUU alm. del – bilag 94.

Kontaktperson:

Jeg er af Kulturudvalget blevet stillet spørgsmål Ø og spørgsmål Å, vedrørende dialog og samarbejdsaktiviteter med arabiske og muslimske lande, som Kulturministeriet og dets institutioner er involveret i.

Spørgsmål Ø går på, hvorvidt jeg vil fremlægge en liste over dialog og samarbejdsaktiviteter på ministeriets område. På den baggrund har jeg fået udarbejdet en lille oversigt, som jeg har med til jer i dag. Den omfatter ikke alle de 42 statsinstitutioner på Kulturministeriets område, men er baseret på en forespørgsel til 6 af vores store institutioner med meget internationalt samarbejde – Biblioteksstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen, Kunststyrelsen, Nationalmuseet, Det Kongelige Bibliotek og Kunstakademiet. Oversigten er således ikke absolut dækkende, men det er min vurdering, at den giver et godt øjebliksbillede af de nuværende samarbejdsaktiviteter. Oversigten er kortfattet, men skulle der være interesse, så kan yderligere oplysninger fremskaffes fra de pågældende institutioner.

Traditionelt har Danmark på frem for alt kulturarvsområdet haft et stærkt samarbejde med de arabiske lande, med bl.a. de ganske berømte udgravninger i Bahrain ved P.V. Glob, ligesom Danmark i betydeligt omfang har deltaget i udgravninger i Syrien. I de seneste år er der blevet fulgt op på dette især med ekspertbistand til etablering og indretning af museer i netop Bahrain og Syrien. Aktiviteten fortsætter med centrum i det velrenommerede danske institut i Damaskus.

Senest er der også i højere grad ved at komme gang i udvekslingen indenfor nutidskunsten, hvor det mest markante initiativ er det såkaldte Nomad Academy, en netværksorganisation der beforder udveksling mellem Danmark og de arabiske lande, og som har sit primære danske ophæng på Kunstakademiets Billedkunstskoler i København, men som også inddrager Århus Arkitektskole og Hotel Proforma. Projektet har i flere år fået varm støtte af Sharjah, et af De Forenede Arabiske Emirater, der ifølge Kunstakademiet er kendt for sin generøse holdning til kunst og kultur. Nomad Academy har bl.a. arbejdet med udstillingsaktiviteter i forbindelse med festivalen Images of the Middle East, og har en række særdeles ambitiøse fremadrettede udviklingsaktiviteter.

Fremadrettet arbejdes der også med nye initiativer. Eksempelvis vil jeg godt fremhæve Biblioteksstyrelsens planer om i samarbejde med de irakiske myndigheder at etablere et modelbibliotek i Irak, der kan tjene som videns- og uddannelsescenter for udbygningen af irakiske folkebiblioteker. Indtil nu er projektet midlertidigt stillet i bero grundet den aktuelle sikkerhedssituation, men jeg er sikker på, at det vil blive et stærkt eksempel på, at danske ekspertiser kan bruges til dialog og samarbejde, samtidig med at Biblioteksstyrelsen kan udvikle viden, som også kan bruges i deres hjemlige arbejde.

I forlængelse vil jeg gå videre til spørgsmål Å. Jeg tror der er bred enighed om, at der er et behov for, at vi forstærker vores dialog- og samarbejdsindsats i forhold til Mellemøsten – en enighed, der også eksisterede før tegningesagen, og som i øvrigt også er afspejlet i regeringsgrundlaget fra 2005, hvor det fremgår at ”Regeringen vil styrke den hjemlige ressourcebase for at fremme vores evne til at bidrage aktivt til reform og samarbejde i Mellemøsten.”

Kulturministeriet deltager i et tværministerielt samarbejde med at udarbejde en strategi for at styrke den danske ressourcebase i forhold til samarbejdet med Mellemøsten. På den baggrund føler jeg ikke, at det umiddelbart giver mening at fremlægge en isoleret strategi for Kulturministeriets institutioner. Det, der er behov for, er en samlet, velovervejet og langsigtet strategi for at styrke vores bånd til Mellemøsten – ikke hurtige nødløsninger, der alligevel ikke gør nogen forskel i det store perspektiv.

Når vi så går videre end Mellemøsten og taler om muslimske lande generelt, så er der tale om en meget bred gruppe af lande. Vi arbejder ikke umiddelbart med en samlet strategi i forhold til hele denne gruppe under ét.

Men jeg vil godt understrege, at vi helt generelt i Kulturministeriets regi tager udgangspunkt i, at kulturudveksling skal skabe dialog og varige netværker mellem Danmark og vores samarbejdspartnere. Disse principper blev slået fast i den rapport, som Kunstrådet i 2004 fik udarbejdet om det internationale kultursamarbejde.

Det drejer sig bl.a. om, at vi ved alle aktiviteter skal sikre seriøse faglige samarbejdspartnere i det område, som vi samarbejder med. At vi skal tage udgangspunkt i en reel interesse i og efterspørgsel efter det, som vi kommer med. Og at alle aktiviteter, kunstneriske såvel som kulturelle i bredere forstand, skal tage udgangspunkt i den højst mulige faglige standard.

Al erfaring siger, at disse principper er det bedste udgangspunkt for vellykket kulturudveksling der giver varige resultater i form af seriøs, frugtbar og vedvarende dialog og samarbejde.

Det betyder så også, at man på det kulturelle område skal være forsigtig med at tvinge noget frem. Man skal have det rigtige kulturelle tilbud af højeste kvalitet, som der er en ægte interesse for, der hvor man godt vil hen. Og man skal have en engageret samar-

bejdspartner på et højt niveau. Så kan man få succes, som vi f.eks. havde det på SUPERDANISH i Toronto i 2004.

Sådanne initiativer kræver afgjort, at vi på det politiske niveau er klar til at bakke op. Men det skal gro ud af de faglige netværker. Man kan ikke bare i en centralt udformet strategi bestemme, at nu skal vi have et initiativ i land X, og så forvente, at det bliver vellykket. På den internationale kulturudvekslings område bør man således ikke lægge alt for detaljerede strategier. Det vigtigste er at sikre, at vi har en base af ressourcer – både i form af tilgængelige støttemidler og netværker af ekspertise – så vi kan gribe de strategiske muligheder, der opstår for at profilere dansk kunst og kultur positivt i de arabiske og muslimske lande, og for i Danmark at stifte bekendtskab med disse landes kunst og kultur.